

Značajke procesa konstruiranja sa stanovišta teorije proizvoda

1. nagli porast potreba uvjetovan tržišnim zakonitostima,
2. period razvoja proizvoda je sve kraći,
3. vijek trajanja proizvoda je sve kraći,
4. javlja se pojam kritične brzine konstruiranja,
5. raste količina proizvoda u serijskoj i masovnoj proizvodnji,
6. zahtjevi za kvalitetom takođe rastu,
7. troškovi proizvodnje i poslovanja se moraju svoditi na minimum,
8. najveći uticaj na strukturu troškova proizvodnje ima konstrukcijsko rješenje proizvoda,
9. produktivnost tehnologije izrade proizvoda raste daleko brže od produktivnosti konstruiranja.

Iz navedenih značajki proizilaze i zahtjevi koji se postavljaju pred proces konstruiranja, ali se može uočiti i višestrukost uticaja na ovaj proces, te njegova kompleksnost, kao i širina i nivo potrebnih znanja za njegovu realizaciju.

Kako konstruktor rješava zadatak?

Kako konstruktor razmišlja, kojim se postupcima koristi, kako organizira proces rada, kako se uči konstruirati?

Ne postoji univerzalni recept za rješavanje konstrukcijskog zadatka (i/ili problema). Neke generalne preporuke, sa Katedre za osnove konstruiranja Fakulteta za strojništvo u Zagrebu, su:

1. Jedini način da se nauči konstruirati je - konstruirati (dakle, neophodan je "trening");
2. U toku rješavanja zadatka, konstruktor upotrebljava tri vrste znanja:
 - znanje za generiranje ideja,
 - znanje za procjenu, prosuđivanje ideja i
 - znanje za strukturiranje procesa konstruiranja;
3. Može se naučiti konstruirati kvalitetne proizvode, pod uvjetom da postoje određene predispozicije, te dovoljno iskustvo za generiranje i prosudbu ideja;
4. Konstruiranje treba učiti paralelno u akademskoj i industrijskoj okolini.